

ת"פ 21257/06/15 - מדינת ישראל נגד גל דהן

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 21257-06-15 מדינת ישראל נ' דהן

לפני כבוד השופטת עדי אייזדורפר
מדינת ישראל בעניין

המאשימה

נגד

גל דהן

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה, לפי סעיף 368 ו(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן, במועד הרלבנטי לכתב האישום, שימש המתלונן, יליד 1940, מזה 4 שנים כמאבטח במסעדת "לי גל" אשר בבעלות הנאשם.

בתאריך 6.6.15 בסמוך לשעה 06:00, על רקע סירובו של המתלונן לבקשת הנאשם לשתות עמו אלכוהול במסעדה, תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו, בכך שהחל להכותו באמצעות ידיו בכל חלקי גופו, לבעוט בו, וכן הסיר את נעליו ותקף את המתלונן באמצעות הנעליים, הים בו באגרופים בפניו ובצווארו. בהמשך, נס המתלונן מהמסעדה תוך שהנאשם בעקבותיו, כאשר הנאשם אחז בגופו של המתלונן, והאחרון נפל לרצפה.

3. כתוצאה ממעשיו המתוארים של הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות חמורות, בפניו, בעיניו, במצח, באף, בלסת, בצוואר, בגב ובברך, כפי שפורט בסעיף 6 לכתב האישום המתוקן. המתלונן אף נזקק לניתוח לאיחוי שבר בלסת.

4. בדיון שהתקיים בפני כב' השופטת דינה כהן ביום 5.7.16, הגיעו ב"כ הצדדים להסדר דיוני, לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ישלח לתסקיר שירות מבחן אשר לאחריו יטענו הצדדים באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן

5. על-פי תסקיר שירות המבחן מיום 28.9.16, הנאשם כבן 38, גרוש ללא ילדים, בעלים של עסקים פרטיים בתחומי הגלישה והמסעדנות בעיר אשדוד.

ברקע חייו של הנאשם מות אחיו כבן שנה וחצי, מנישואיו השניים של אביו, אז חווה משבר שבעקבותיו טס לחו"ל, והחל לעסוק בגלישה. בהמשך התגייס לצה"ל במעמד של ספורטאי מצטיין, ואף ייצג את מדינת ישראל בתחרויות גלישה בינלאומיות.

בשנים האחרונות מפעיל הנאשם מסעדה שבבעלותו, בה השקיע רבות לצורך ביסוסה, ובמסגרתה אחראי לפרנסתם של עובדים רבים. הנאשם ציין בפני שירות המבחן, כי העסק נקלע לקשיים כלכליים בעקבות מבצע "צוק איתן". לאורך השנים, נטל הנאשם חלק פעיל בפרויקטים חברתיים והתנדבותיים, ובעניין זה הוצגו תעודות הערכה בפני שירות המבחן, מהן עולה תרומתו הניכרת לאוכלוסיות השונות בחברה.

בשנת 2010 נישא הנאשם, והתגרש לאחר שנתיים, כאשר הנאשם תיאר בפני שירות המבחן מערכת יחסים ופרידה מורכבת, שהותירה חותם שלילי על המשך חייו.

6. באשר לעבירה הנוכחית, תיאר הנאשם רגשות חרטה ואשמה, עימם מתמודד נוכח הפגיעה במתלון, אשר מתעצמות על רקע גילו של המתלון.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה את התנהגותו, ואת הפגיעה במתלון באופן קשה, שאינו תואם את ערכיו והתנהגותו בדרך כלל. הנאשם הביע בפני שירות המבחן את רצונו להיפגש עם המתלון במסגרת תהליך של "צדק מאחה" ואף לפצותו כספית. נוכח עמדת המתלון ומשפחתו, אשר אינם מעוניינים בקשר עם הנאשם, סבר שירות המבחן כי בשלב זה אין מקום לקיום הליך שכזה.

עוד התרשם שירות המבחן, כי העובדה לפיה צרך הנאשם אלוהול ביום ביצוע העבירה, מנעה ממנו את היכולת לווסת את כעסו על המתלון, ולהציב גבולות להתנהגותו.

7. תסקיר שירות המבחן מגולל את חשיפתו של הנאשם לצריכת אלוהול, אשר החלה על רקע נסיבות חברתיות, בעת שהנאשם היה צעיר, ובמהלך 7 השנים, בהן מנהל את המסעדה שבבעלותו, אז התגברה צריכת האלוהול, כאשר הנאשם נהג לשתות עם לקוחותיו, וכן על רקע גירושיו. הנאשם שלל מצבים נוספים של התנהגות אלימה או תוקפנית מצידו, תחת השפעת אלוהול, אולם בה בעת הביע רצון להשתלב בהליך אבחון וטיפול בתחום זה.

במהלך תקופת מעצרו, הנאשם נדון לפיקוח מעצר בן 6 חודשים, אשר הוארך פעמיים למשך 3 חודשים בכל

פעם, והסתיים לאחר שנה (ביום 2.7.16). במסגרת זו השתלב הנאשם בהליך אבחון וטיפול במרכז לטיפול בנפגעי אלקוהול באשדוד החל מיום 6.9.15, והגיע לשיחות כנדרש. הנאשם אובחן כמי שסובל משימוש לרעה באלכוהול, ואף אותר שימוש חוזר עקב פגיעה בעבודתו במהלך מבצע "צוק איתן".

לאור זאת, שולב הנאשם בהליך טיפולי פרטני במרכז לנפגעי אלקוהול, אשר התמקד בין היתר, בהעמקת המודעות לסכנות הטמונות בשימוש מופרז באלכוהול, וקבלת כלים להתמודדות מיטיבה עם מצבי משבר.

מדיווח גורמי הטיפול מיום 11.7.16 ומיום 25.9.16 עלה כי הנאשם ממשיך את הטיפול במרכז, מגלה אחריות, רצינות וכוונות בקשר עם גורמי הטיפול, מגיע למפגשים בהתמדה ומשתף בחוויותיו ובהתמודדויות עימן מתמודד. בנוסף, במהלך תקופת פיקוח המעצר עסק הנאשם בתחום האלימות ביחסיו עם המתלונן, ועבר תהליך של בחינה עצמית.

שירות המבחן התרשם, כי ההליך המשפטי המרחף מעל ראשו של הנאשם, מלווה בלבול ותיסכול מצדו, בעיקר נוכח חריגות המעשים המיוחסים לו, בנוף חייו. כמו כן התרשם כי הנאשם חווה דכדוך וחוסר מוטיבציה לפעול בכלל מישורי החיים הן תעסוקתיים והן אישיים, ועל כן הופנה לרופא המרכז לטיפול בנפגעי אלקוהול, אשר התרשם כי הנאשם לא נזקק לסיוע פסיכיאטרי לשם ייצוב מצב רוחו.

עוד דווח, כי מאז חודש יולי 2015 חדל הנאשם משתיית אלקוהול, ובדיקות נשיפה שנערכו לו, נמצאו נקיות. שירות המבחן ציין, כי הנאשם החל בטיפול קבוצתי, אולם על רקע יציאתו לחו"ל באישורו של ביהמ"ש הופסקה השתתפותו. לדברי המרכז, ביטא הנאשם נכונות להשתתף בקבוצה נוספת לכשתיפתח.

8. לאחר ששקל שירות המבחן את מכלול נתוני הנאשם, התרשם כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה בדרגת חומרה נמוכה, תוך בחינתה של העבירה הנדונה ותוצאותיה החמורות כלפי המתלונן, ביצוע העבירה בהיותו תחת השפעת חומרים ממכרים. שירות המבחן ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, בעל מערכת ערכים חיובית ואורח חיים תקין, הוא בעל כישורים אישיים אותם משכיל לתעל למישורים חיוביים, וכן בעל יכולת לאחריות וליציבות בתעסוקתו ואחריות לתפקידיו.

9. בנוסף ציין שירות המבחן, כי מעצרו של הנאשם היה גורם משברי ומרתיע, וכי עסקינן בנאשם המודע להתנהגותו האלימה וחומרתה, מביע חרטה ורצון לקחת אחריות על מעשיו, ולראיה ניכר שיתוף הפעולה שלו לאורך הזמן עם הגורמים הטיפולים.

10. בסופו של יום, ציין שירות המבחן כי על רקע העובדה שהנאשם מוערך במסגרת הקהילה בה הוא חי, תוך שההתנהגות המפורטת בכתב האישום הינה חריגה, העדר קיומם של דפוסי תגובה אלימים, הימנעותו מצריכת אלקוהול ושיתוף פעולה מלא עם כל הגורמים הטיפולים, יש לבכר בעניינו של הנאשם את ההיבט השיקומי, ולהטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדמות עבודות שירות, המהווה ענישה מרתיעה ובעלת

השלכות מכבידות עבור הנאשם, ובעיקר בשל היותו נעדר עבר פלילי. שירות המבחן לא התעלם מן העובדה כי מדובר בעבירה חמורה, אולם עם זאת סבר כי מאסר בפועל עלול להביא להשלכות מזיקות על מצבו הרגשי של הנאשם, המתקשה לחזור לשגרה מאז מעצרו, אשר היווה נקודת שבר משמעותית, וכן תהא בכך פגיעה במאמצי שיקומו בתקופה האחרונה. בנוסף המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, במהלכה ימשיך את הטיפול במסגרת המרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול, ואף הומלץ על הטלת מע"ת וכן פיצוי כספי למתלונן.

טענות הצדדים

11. המאשימה מפנה לתקיפה הברוטלית והקשה המתוארת בכתב האישום, וכתוצאה מכך - לחבלות הקשות ביותר שנחבל המתלונן, הבאות לידי ביטוי בתמונות, שברים בעצמות הפנים, המטומות רבות: בפנים, בברך, ולעובדה כי המתלונן נזקק לניתוח לצורך איחוי השבר. בנוסף, ציינה ב"כ המאשימה את העובדה כי המתלונן מתמודד עם השלכות הפגיעה נשוא האישום גם היום, ובעניין זה צורף תצהיר נפגע העבירה, ואף העידה בתו של הנאשם במסגרת הטיעונים לעונש.

לטענת ב"כ המאשימה, על ביהמ"ש למצות את הדין עם הנאשם, לאור עקרון ההלימה, העומד בבסיס תיקון 113, המשקף את עקרון הגמול.

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הינם ההגנה על שלמות גופו של אדם, תוך הדגשה כי הנאשם החל לתקוף את המתלונן ללא כל סיבה, לאחר שכל חטאו של האחרון היה, שסירב להצטרף לנאשם לשתות אלכוהול.

לטענת ב"כ המאשימה, הענישה הראויה במקרים כגון אלה הינה תקופת מאסר בת 7 שנים, שהיא ענישה מחמירה, זאת מתוך רצון להוקיע ולמנוע פגיעה בקשישים חסרי ישע, המהווים אוכלוסיה חלשה ופגיעה.

ב"כ המאשימה ציינה, כי לא נעלם מעיניה תסקיר שירות המבחן, המציג את הנאשם כדמות חיובית, אשר צרך אלכוהול ביום האירוע נשוא האישום. עם זאת, וחרף העובדה כי הנאשם עבר הליך טיפולי ושולב במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול, אין מקום לקבל את המלצות שירות המבחן בתסקירו שכן מדובר בהמלצה בלבד, תוך שהשיקולים המנחים את שירות המבחן הינם שיקולים שיקומיים, בעוד שעל ביהמ"ש לשים לנגד עיניו את האינטרס הציבורי.

ב"כ המאשימה טענה, כי מתחם הענישה ביחס לעבירה בה הורשע הנאשם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 4-4 שנות מאסר בפועל. בנסיבות המקרה המונח בפנינו, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר שלא יפחת מ-24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים, לרבות פיצוי משמעותי.

12. בטיעוניה, הפנתה ב"כ המאשימה לפסקי דין שונים, אותם אסקור להלן, תוך התייחסות למקרה המונח

בפני, ואבחנתם:

ע"פ 1836/12 **קריסנהנרייה נ' מ"י**, (1.6.12) - ערעור על פס"ד של ביהמ"ש המחוזי בחיפה, שם נדון המערער ל-14 חודשי מאסר בפועל ול-16 חודשי מע"ת, בגין תקיפה בנסיבות מחמירות. המדובר בנאשם כבן 38, אשר סעד את המתלונן, קשיש, יליד 1930. הערעור נדחה.

מבלי להקל ראש בחומרת העבירה שעבר הנאשם שעניינו מונח בפני, אין מקום להקיש מן המקרה הנ"ל לעניינו, שם נהג הנאשם לתקוף את המתלונן באופן חוזר ונשנה, ואף לא התקבל תסקיר בעניינו.

ת"פ (ב"ש) 55255-08-15 **מ"י נ' לאוניד דרפקין**, (27.4.16) - הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. המדובר בנאשם כבן 48, בעניינו התקבלו שני תסקירים כאשר מהראשון מביניהם עולה, כי לנאשם עבר פלילי, מתקשה בלקיחת אחריות, תוך ששירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת חוק, ובנסיבות אלה, לא ניתנה המלצה טיפולית. מן התסקיר השני עלה, כי החרטה שהביע הנאשם נבעה מהמחירים אותם נאלץ הנאשם לשלם, ולא ממקום אותנטי וכנה. עוד צוין שם, כי הנאשם מתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלונן, מתרכז בצרכיו האישיים ולוקח אחריות חלקית על מעשיו. ביהמ"ש גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. נהיר הדבר, כי אין מקום להשוות בין מקרה זה למקרה המונח בפני, בשים לב לכלל המפורט לעיל, ולעולה מן התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם שבפני, לפיו הנאשם מתחרט על מעשהו חרטה כנה, לוקח אחריות מלאה, ואף ביטא באופן מעשי אחריות זו, בעת שהשתלב באופן מלא ופעיל בהליך טיפולי.

רע"פ 6790/12 **זאב גולד נ' מ"י** (20.9.12) - בר"ע על פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בירושלים, בעניינו של נאשם אשר יוחסה לו עבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה, תקיפה סתם והיזק בזדון. נאשם זה תקף את אביו, קשיש כבן 81, כשברקע, בקשת אביו כי ינמיך את המוזיקה בחדרו. בתגובה לכך, נטל המבקש אגרסות העשוי מנחושת ושבר אותו על ראשו של אביו. עוד ובהמשך נטל המבקש מהמטבח כלים נוספים, ולא חדל מלהכות את אביו, גם לא נוכח תחנוניה של אמו, שיחדל ממעשיו. בימ"ש השלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הוסיף לעונשו של הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, ובקשת הערעור נדחתה.

גם כאן, ושוב - מבלי להקל ראש במעשיו החמורים של הנאשם שבפני, אין מקום להשוות את נסיבות ביצוע העבירה בשני המקרים, השימוש בכלים מסוכנים, הימשכותה ואכזריותה, בשים לב לתחנוני האם.

13. נוסף על טיעוני ב"כ המאשימה, העידה בפני ביהמ"ש הגב' אולגה פויגל, בתו של המתלונן. אולגה סיפרה, כי עד ליום האירוע היה אביה אדם בריא, אולם מאז קרות האירוע, הפך להיות אדם מפוחד, מבוהל, המבקר רבות אצל רופאים, סובל מכאבי ראש רבים ונזקק לסיוע. עוד ציינה כי אביה עבר ניתוח בלסת, אולם נוכח הפגיעה, לא ניתן להתאים לו שיניים תותבות, עובדה המקשה עליו באכילה. בנוסף, הוגש תצהיר מטעמו של המתלונן.

14. מנגד טען ב"כ הנאשם כי עסקין בנאשם כבן 38, נורמטיבי, נעדר עבר פלילי (למעט הרשעה בעבירה של בנייה ללא היתר, שהתיישנה).

הסנגור ציין והדגיש את תחושת הבושה הכנה וההכאה על חטא מצידו של הנאשם, אשר המעשה נשוא כתב האישום טורד את מנוחתו יומם ולילה, תוך שהנאשם אינו יודע את נפשו מזה שנה וחצי.

עם זאת, ציין הסנגור את העובדה שביום האירוע נשוא כתב האישום היה הנאשם נתון תחת השפעת אלכוהול, וחשד במתלונן שגונב ממקום עסקו. על רקע זה, החל העימות, לאחר שהמתלונן סירב לשתות עם הנאשם אלכוהול. ב"כ הנאשם דיין, כי לא בכדי מתאר כתב האישום המתוקן את החבלות רק לאחר הנפילה, שכן המתלונן נפל על ראשו, ולמעשה החבלה המשמעותית, הניכרת בתמונות שהוצגו לביהמ"ש, נגרמה כתוצאה מנפילתו של המתלונן ארצה, ולא מחבטות הנאשם בו. ב"כ הנאשם אישר, כי הנאשם אכן חבט במתלונן, אולם ביקש לדייק כי הפציעה המדממת בראשו של המתלונן אינה תוצאה של מעשה זה, כי אם תוצאה של נפילת המתלונן על משטח בטון, ולשיטתו אין בכך כדי לסתור את המפורט בכתב האישום המתוקן.

15. בנוסף, טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם הינו בעלים של מרכז גלישה באשדוד, ואף היתה בבעלותו מסעדה. משפחת הנאשם הינה משפחה בעלת מערכת ערכים טובה ונורמטיבית, כבוד לכל אדם, והכל כפי שפורט על ידי שירות המבחן במסגרת התסקיר שהוגש. ב"כ הנאשם היפנה לכך שמרכז הגלישה אשר בבעלותו של הנאשם, מקבל לשורותיו ילדים אוטיסטים ללא כל עלות, מלווה אותם, והכל בהתנדבות, המוכרת, בין היתר, בעיריית אשדוד. התנדבותו הפעילה של הנאשם בפרויקטים חברתיים שכאלה, אינה דבר של מה בכך, ודאי על רקע המצב הכלכלי בכלל ושל הנאשם בפרט, אשר מאז מבצע "צוק איתן" נתון עסקו במשבר כלכלי קשה.

16. מאז האירוע נשוא כתב האישום, עזב הנאשם את המסעדה (בה התרחש האירוע), וחדל מלהפעילה. כעת, מפעיל הנאשם את מרכז הגלישה בלבד, וגם זאת, כך לטענת הסנגור, על רקע רצונו של הנאשם להתרחק ממקום האירוע. ב"כ הנאשם, תיאר את תחושותיו של הנאשם, החש "כמפלצת", שאינו מכיר את עצמו, ולא ברור לו כיצד הגיע לסיטואציה הנוראית המפורטת בכתב האישום, ותוצאתה - ההליך הפלילי. עוד הפנה ב"כ הנאשם, למצבו הנפשי של הנאשם בתקופת האירוע, כשברקע הליך הגירושים המורכב, מצוקה כלכלית כתוצאה ממצב בטחוני מעורער, צריכת אלכוהול בכמות רבה והכל כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

17. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם מביע חרטה כנה ואשמה, עימה מתמודד מידי יום, בעקבות פגיעתו במתלונן, ואף הביע רצון עז להיפגש עם המתלונן במסגרת הליך של "צדק מאחה", ולפצותו בפיצוי כספי. דבר זה לא התאפשר בשל סירובו של המתלונן. במסגרת הטיעונים לעונש, הוצע ע"י הנאשם לפצות את המתלונן בסכום של כ-30,000 ₪, סכום אשר לטענת ב"כ הנאשם מעיד, בין היתר, על החרטה הכנה שמביע הנאשם.

18. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את התהליך שעבר הנאשם במסגרת שירות המבחן, בו ממשיך הנאשם ומתמיד, מגלה אחריות, רצינות, נוטל חלק בכל המפגשים, ונכון להיום חדל לצרוך אלכוהול. בנוסף, ציין ב"כ הנאשם את "חווית המעצר" הטראומטית שחווה הנאשם, והיפנה שוב למסקנות תסקיר שירות המבחן המדברות בעד עצמן, תוך הדגשת רמת המסוכנות הנמוכה על פי התרשמות שירות המבחן. עוד הדגיש הסנגור את המלצתו החד משמעית של שירות המבחן, לפיה, למאסר בפועל, מאחורי סורג וברית, תהיינה השלכות מזיקות על הנאשם, על מצבו הרגשי, ובעיקר על מאמצי שיקומו, הנושאים פרי, בהם נוטל הנאשם חלק פעיל ומשמעותי במהלך השנה האחרונה.

19. בהתייחס לעתירת המאשימה, להשית על מרשו תקופה ממושכת של מאסר בפועל, טען הסנגור כי מדובר בעתירה בעלת ראייה מצומצמת, המאמצת את גישת ה"עין תחת עין", ועתר לבחון את הלך הדברים באופן רחב יותר, תוך שימת דגש על כך שהשתת מאסר בפועל תביא לגדיעת הליך שיקומו של הנאשם, בניגוד להוראות תיקון 113, המאפשר חריגה ממתחם הענישה על רקע של הליך שיקומי, וכן תסכל את צו המבחן והפיקוח מטעם שירות המבחן, דבר שבסופו של יום מהווה פגיעה באינטרס הציבורי הרחב.

20. עוד טען ב"כ הנאשם כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה כי לא עמד על ניהול ההליך הפלילי, וחסך זמן שיפוטי יקר. הסנגור הציג פסיקה רלבנטית, ועל יסודה טען כי מתחם הענישה נע בין מאסר בעבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל. יצוין כי ב"כ המאשימה טענה, כי חלק מהפסיקה שהציג הסנגור משקפת הסדרי טיעון, אליהם הגיעו הצדדים, וכן גזרי דין שקדמו לתיקון 113 לחוק העונשין.

21. במסגרת הטיעונים לעונש ביקש הנאשם לומר דברים. הנאשם תיאר כיצד התהפכו חייו מיום קרות האירוע, הביע בפני ביהמ"ש ובפני המתלונן ששהה באולם ביהמ"ש, את צער הרב על האירוע, תיאר כי חייו מלווים בסיוטי לילה, חוסר שינה, אי תפקוד כללי, והכל מאז יום קרות האירוע נשוא כתב האישום. הנאשם טען כי לו יכול היה להשיב את הגלגל לאחור היה עושה הכל על מנת לשנות את התמונה, אולם משהדבר אינו אפשרי לצערו, עושה הוא מאמצים כבירים להיאחז בחייו, ומבקש להמשיך הלאה. הנאשם תיאר את הבושה אותה הוא נושא על כתפיו, את הקושי ביציאה מביתו, לרבות תקופות קשות בהן "התדרדר" למחשבות שליליות, ושב וסיכם את צערו ובושתו על מעשיו. כבר כאן יאמר כי דברי הנאשם הותירו רושם כנה, וניכר כי דיבר מעומק ליבו.

22. מטעמו של הנאשם העידה אף הגב' ניקול כהן, אשר הנאשם מסייע לה בגידול קטין המצוי בחזקתה במסגרת אומנה. על כך יורחב בהמשך. מעבר לכך, צירף ב"כ הנאשם תעודות הוקרה והמלצות שקיבל הנאשם על תרומתו לקהילה במסגרת עיסוקו בתחום הגלישה, בין היתר לילדי אלו"ט.

דין והכרעה

מתחם הענישה

23. סעיף 40ג לחוק העונשין קובע כי בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב

בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

24. **הערך החברתי המוגן ומידת הפגיעה בו** - הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הינו פגיעה בביטחונו ובשלמות גופו של האדם, ובפרט של קשישים וחסרי ישע, נעדרי יכולת ממשית להגן על עצמם. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן נבחנת, בין היתר, על רקע חומרת העבירה בה הורשע הנאשם - תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה על פי סעיף 368 ו(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. לא בכדי נקבע על ידי המחוקק כי בגין עבירה זו לא ניתן להשית על הנאשם עונש מותנה בלבד, אלא מטעמים מיוחדים שירשמו. יש בכך כדי ללמד על החומרה הרבה הגלומה בעבירה, ובערך החברתי המוגן על ידה, והדברים ודאי מתחדדים על רקע הצורך להגן על אוכלוסיות מוחלשות. בעניינו, גרם הנאשם לפגיעה משמעותית בערך המוגן, בגופו ושלומו של המתלונן, בכך שהכה במתלונן בכל חלקי גופו, בעט בו, הסיר את נעליו ותקף את המתלונן באמצעותם, הלא בו באגרופים בפניו ובצווארו. הנאשם אף רדף אחרי המתלונן אשר נס על נפשו. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן חבלות חמורות, כפי שפורטו לעיל.

25. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה -

הנזק שנגרם מביצוע העבירה - כתוצאה מהאלימות הקשה מצדו של הנאשם, נגרם למתלונן נזק גופני ונפשי חמור, חבלות חמורות המפורטות בסעיף 6 לכתב האישום המתוקן. המתלונן אף נזקק לניתוח של שבר מנדיבולה דו"צ. מדברי בתו של המתלונן עלה כאמור, כי לא ניתן להתאים למתלונן שיניים תותבות, עקב הנזק שנגרם למתלונן בלסת, כתוצאה מתקיפת הנאשם.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - הנאשם תקף את המתלונן לאחר שהאחרון סירב לשתות עימו אלכוהול, כאשר ברקע, חשד הנאשם במתלונן, כי זה נוהג לגנוב ממנו. בתקופה הרלבנטית לקרות האירוע נשוא כתב האישום נהג הנאשם לצרוך אלכוהול, וכך אף היה במועד האירוע.

הבנת הנאשם את מעשהו, משמעותו והפסול שבו - הנאשם שעניינו מונח בפני מבין היטב את הפסול שבמעשהו, הביע חרטה כנה וצער רב בכל הזדמנות - הן בפני שירות המבחן והן בפני ביהמ"ש והמתלונן, והכל כפי שתואר בהרחבה לעיל ובתסקיר שירות המבחן.

יכולתו של הנאשם להימנע מביצוע המעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו - במקרה דנן עולה כי צריכת האלכוהול המרובה ע"י הנאשם, מנעה ממנו להבחין בפסול שבמעשהו, ואף פגעה קשות ביכולתו לשלוט במעשיו. עם זאת, יש לציין כי מדובר בנאשם אשר נכנס למצב זה במודע וביודעין, עת בחר לשתות כמות רבה של אלכוהול.

26. סקירת הפסיקה

א. בעפ"ג (מרכז - לוד) 33883-11-13 **בן אברהם נ' מ"י** (29.12.13) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. הנאשם, שהיה שרוי בגילופין, דחף את המתלוננת, כבת 81, בחוזקה, כך שנפלה ונחבטה בראשה. לאחר ניהול הליך הוכחות הוטלו על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית, וערעורו על עונשו נדחה.

ב. בת"פ (נת') 46869-03-11 **מ"י נ' קשוטקין**, (12.2.12) - הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בתקיפת זקן, בגניבה ובהיזק לרכוש במזיד. בשעות לילה הפיל הנאשם את המתלוננת, ילידת 1933, משך מידה את תיקה האישי ונמלט. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת נפוחות וחתך בשפה. שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מאסר שירוצה עבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר, מתוכם 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, והיתרה על תנאי.

ג. ת"פ (פ"ת) 29239-08-10 **מ"י נ' יניב שדה**, (5.1.14) - הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. על רקע ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננים, דחף את הנאשם את המתלונן, כבן 86, ולנוכח ניסיונה של המתלוננת, בעצמה כבת 83, להגן על המתלונן, נדחפה המתלוננת ע"י הנאשם אל עבר הרצפה, נפגעה בכתפה ונזקקה למתלה. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזר עונש של מאסר על תנאי למשך 8 חודשים לתקופה של 3 שנים, וכן פיצוי למתלוננים.

ד. ת"פ (ראשל"צ) 16887-05-15 **מ"י נ' אלמליח**, (1.10.13) - במסגרת הסדר טיעון, הורשע הנאשם עפ"י הודאתו בעבירות של הפרת צו שנועד להגן על אדם, איומים, תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה ותקיפת סתם. על רקע צו מניעה אשר אסר את כניסתו של הנאשם לבית אימו, תקף הנאשם את אימו, המתלוננת, כבת 71. כתוצאה מהתקיפה, זב דם מפניה, נגרמה לה המטומה בלחי, וידה נשברה וגובסה. עוד בהמשך תקף הנאשם גם את אחיו, והכה אותו באגרופים. לנאשם היה עבר רלבנטי ומכביד, בגין תקיפות קודמות כלפי אימו, והיו תלויים כנגדו מאסרים על תנאי. ביהמ"ש גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה הצופה פני עתיד.

ה. ת"פ (ת"א) 54180-09-14 **מ"י נ' בקייר** (24.2.16) - הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם ישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן ולקבלת חו"ד מטעם הממונה, כאשר עמדת המאשימה הינה ל-6 חודשי עבודות שירות ואילו ההגנה רשאית לטעון באופן חופשי. עפ"י המתואר בכתב האישום, המתלונן, כבן 70, הגיע עם חברי קבוצה לשימור אתרי מורשת למסעדה שבבעלות הנאשם. כשביקש הנאשם מהקבוצה לעזוב את המקום, פנה אליו המתלונן ושאל מדוע הוא מתנהג בצורה כה תוקפנית. אז תקף הנאשם את המתלונן, דחף אותו על אופנים שהיו מאחוריו, וכתוצאה מכך, נגרמו למתלונן חבלות חמורות בדמות שברים בצלעות ושטפי דם. תסקיר שירות המבחן היה חיובי, הנאשם, נעדר עבר פלילי, נטל אחריות, ושירות המבחן המליץ על תוכנית של"צ בהיקף של 200 שעות. ביהמ"ש גזר את עונשו של הנאשם ל-3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 4000 ₪.

ו. בת"פ (ב"ש) 48500-08-10 מ"י נ' **גירשברג** (5.7.11) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, תקיפת סתם ועבירות נלוות. נגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר, מתוכם 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, והיתרה על תנאי, למשך 3 שנים, קנס ופיצוי למתלוננים.

ז. רע"פ 4844/15 **גלבוט נ' מ"י** (16.7.15) - על רקע ויכוח בין הנאשם לבין המתלונן, נהג מונית יליד 1919, ביחס לתשלום, תקף הנאשם את המתלונן וגרם לו חבלות. לאחר ניהול ההליך הורשע הנאשם, ובית משפט השלום גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, קנס ופיצוי למתלונן. הנאשם ערער לבית המשפט המחוזי, בעיקר על סוגיית ההרשעה, ערעורו נדחה, והעונש נותר על כנו, וכך גם נדחתה בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

27. נוכח סקירת הפסיקה כפי שהובאה לעיל, יחד עם פסקי הדין שהוצגו על ידי באי כח הצדדים, מצאתי לנכון לקבוע כי מתחם הענישה ההולם ביחס לעבירה בה הורשע הנאשם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית (מאסר על תנאי ופיצוי) ועד 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

יאמר כבר עתה, בעניינו של הנאשם שבפני, לא מצאתי הצדקה או נימוק, ברוח תיקון 113 לחוק העונשין, לחרוג ממתחם הענישה, וגזירת העונש תעשה בתחום המתחם הנ"ל.

28. במסגרת זו, בבואי לגזור את דינו של הנאשם אשר עניינו מונח בפני, ובהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, שקלתי אף את נסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.

מאז קרות האירוע חלפה כשנה ומחצה.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

הפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו - כפי שפורט בהרחבה לעיל, וכעולה מתסקיר שירות המבחן, הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריא תפגע קשות בנאשם והליך השיקום בו נוטל הנאשם חלק פעיל ומשמעותי, שאף נושא פרי.

הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - עסקינן אמנם בנאשם כבן 38, גרוש, ללא ילדים. עם זאת, במסגרת הטיעונים לעונש העידה בפני הגב' ניקול כהן, אשר אימצה כמשפחת אומנה קטין כבן 16.5. הגב' כהן העידה כי הנאשם תומך בקטין, מסייע לה רבות בטיפול בו, עזרה הבאה לידי ביטוי בסיוע לימודי, תוך שילוב מיומנות הגלישה. הקטין, אשר אמו נרקומנית ואביו נטש אותו בילדותו, סבל בתחילת דרכו מבעיות רבות. אלא שמאז הקשר שנוצר בינו לבין הנאשם, המשמש לו כדמות אב, הצליח להשתלב בבי"ס רגיל, ולומד כיום באופן

מסודר. הגב' כהן ציינה את תרומתו של הנאשם לתהליך זה, וזקפה לזכותו את הדרך החיובית שעבר ועובר הקטין, בתמיכתו של הנאשם. מדבריה עלה, כי הנאשם הינו חלק ממשפחת האומנה התומכת בקטין, גם אם אין מדובר במשפחת אומנה במובנה הרשמי, בכל הנוגע לנאשם. אין חולק, כי שליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריוח תקטע קשר זה, ועלולה אף להשפיע לרעה על הקטין.

הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו - מעדות הנאשם התרשמתי, כי האירוע נשוא כתב האישום היווה אירוע טראומתי ביותר בחייו, אשר הותיר בו צלקות נפשיות, הבאות לידי ביטוי בין היתר, בסיוטי לילה, חוסר שינה, ואי תפקוד כללי, עימו מתמודד מאז יום האירוע. מאז יום האירוע עזב הנאשם את המסעדה אשר הייתה בבעלותו, מסעדה אשר העסיקה עובדים רבים, משום שרצה להרחיק עצמו מן המקום בו אירע האירוע המביש, וכתוצאה מכך נפגעה פרנסתו ופרנסתם העובדים.

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בגינה - כפי שפורט על ידי שירות המבחן, הנאשם ביקש לקיים הליך של "צדק מאחז" ביחד עם המתלונן, אולם בשל אי נכונות מצד המתלונן ומשפחתו, לא התקיים ההליך, תוך ששירות המבחן ציין, כי נוכח חומרת התקיפה, ולאור העובדה כי הנאשם מצוי בעיצומו של ההליך הטיפולי, במסגרתו בוחן את התנהגותו התוקפנית, טרם בשלה העת לקיום הליך שכזה. בנוסף, הנאשם ביקש לפצות את המתלונן בסכום הולם, וחזר על בקשתו זו באמצעות בא כוחו, במסגרת הטיעונים לעונש.

שיתוף פעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק - למקרא התסקיר, לא יכול להתעורר כל ספק שמדובר בנאשם המשתף פעולה עם שירות המבחן, ועם מכלול הגורמים המקצועיים, באופן מלא וחיובי ביותר. הנאשם השתלב בהליך טפולי פרטני במרכז לנפגעי אכזוהול, אשר התמקד בין היתר, בהעמקת המודעות לסכנות הטמונות בשימוש מופרז באכזוהול וקיבל כלים להתמודדות מיטיבה עם מצבי משבר. גורמי הטיפול מסרו דיווחים חיוביים ביותר, באשר להופעת הנאשם למפגשים באופן עקבי ורציף, במלוא האחריות, תוך שיתוף פעולה אקטיבי מצידו. על פי התסקיר, מאז חודש יולי 2015, נמצאו בדיקות הנשיפה שנערכו לנאשם, נקיות מעקבות אכזוהול.

התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה - שירות המבחן התרשם, כי הנאשם הפעיל מספר פרויקטים חברתיים והתנדבותיים בתחום הגלישה (הוצגו תעודות) מהם עולה תרומתו הרבה לאוכלוסיות השונות בחברה לאורך השנים. הנאשם מקבל לשורות מרכז הגלישה שבבעלותו ילדים אוטיסטים, ללא כל תשלום, מתוך רצון לסייע להם. הסנגור עמד אף הוא על עניינים אלה, בטיעונו לעונש.

נסיבות חייו הקשות של הנאשם - ב"כ הסנגור ציין את העובדה כי בעת ביצוע העבירה היה הנאשם שרוי במשבר על רקע פרידתו מרעייתו, וכן התמודד עם משבר כלכלי שנוצר עקב מבצע "צוק איתן".

29. כאמור, איני סבורה כי יש קיימים במקרה זה שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם הענישה כפי שנקבע

לעיל, לחומרה או לקולא.

עם זאת, מצאתי כי מדובר בנאשם אשר האירוע המתואר בכתב האישום אינו אופייני כלל וכלל למסכת חייו, ומהווה אירוע קיצוני ביותר בנוף חייו, תוך שהנאשם מתקשה להבין כיצד נקלע אליו, ומביע צער ושוב ושוב, גם באוזני המתלונן ואף באולם ביהמ"ש. הנאשם מצא לנכון לתאר עד כמה חש בוושה לאור האירוע, ושוכנעתי לחלוטין כי מדובר בהתנצלות כנה ואמיתית, מעמקי ליבו של הנאשם. אני סבורה שאף שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם גורמי הטיפול, יחד עם נכונות לקבל כלים להתמודד עם מצבי משבר עתידיים, ככל והנאשם ימצא עצמו שוב בסיטואציה דומה, מלמדים אף הם על החרטה הכנה ונטילת האחריות של הנאשם. בנסיבות אלה, נוטה הכף לגזירת עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

קשה מלאכתו של בית המשפט בעת גזירת דינו של נאשם, וביתר שאת כאשר עסקין באדם נורמטיבי, כפי שעולה מן התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, אשר אף עוסק בהתנדבות לחברה, כדרך חיים. מאידך גיסא, אין לשכוח כי התנהלותו של הנאשם כלפי המתלונן בעת האירוע היתה אגרסיבית ומתמשכת, תוך שהמתלונן ספג מן הנאשם מכות קשות, אשר הותירו בו צלקות נפשיות ופיזיות.

30. לאחר ששקלתי כל זאת, באיזון הראוי, שבין מכלול השיקולים כפי שפורטו, ובהם האינטרס החברתי בדבר הגנה על קשישים, תוך התחשבות בהליך השיקום המשמעותי בו לוקח הנאשם חלק, והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל, וכן בהתחשב בעובדה כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריה במשך כ- 30 יום, ותחת פיקוח מעצר במשך שנה, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם לחוות דעתו של הממונה אשר הוגשה לתיק ביהמ"ש ביום 26.12.16. מועד תחילת ריצוי העבודות: 2.4.17.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, שלא לעבור את עבירה בה הורשע, או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. פיצוי למתלונן בסך 40,000 ₪, אשר ישולם כדלקמן:

20,000 ₪, אשר הופקדו בקופת ביהמ"ש, במסגרת הליך מעצר הימים, יחולטו לטובת המתלונן, בהתאם לפרטים שימסור המתלונן באמצעות המאשימה, בתוך 14 יום.

סך נוסף של 20,000 ₪ יופקד בקופת ביהמ"ש על ידי הנאשם בתוך 60 יום, ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שימסרו באמצעות המאשימה, בתוך 10 ימים לאחר ההפקדה.

ד. יוטל צו מבחן למשך 12 חודש מהיום, כאשר במסגרת פרק זמן זה ימשיך הנאשם לקחת חלק בהליך

הטיפול במרכז לנפגעי אכזריות באשדוד.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ז, 04 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.